

Frans De Martelaer

Geboren op 19-12-1872 te Uitbergen

Overleden op 01-09-1958 te Schoonaarde

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Gedenk het wel:
Wat gij zijt, dat was ik,
Wat ik ben, dat wordt gij.

Liefdevol aandenken aan Frans DE MARTELAER

weduwnaar van
Julie DE MEYER

geboren te Uitbergen, de 19 december 1872, en godvruchtig overleden te Schoonaarde, op 1 september 1958

Gesterkt door de genademiddelen der H. Kerk.

Hij was gildebroeder van het H. Sacrament sedert 1907 en lid van de confrerie van het H. Hart.

1872 - 1958. Tussen dezen dubbelen datum verliep een verdienstelijk mensenleven. Vijf en tachtig jaren blinken als een gouden kroon rondom het aartsvaderlijk beeld van deze bejaarde man.

Frans was een man, wiens langgerokken leven beheerst was met de kracht van de rechtschapenheid.

In zijn huiselijk leven werd hij beproefd door het afsterven van 4 zijner kinderen en door het verlies zijner geliefde echtgenote. De beproeving maakte hem niet moedeloos, maar hij verdroeg ze gelaten en kalm.

Zijn voorkomen kon op 't eerste zicht wat stuurs aandoen, doch alwie hem kenden wisten dat onder dat strenge uiterlijk een gouden hart was verborgen. Waar hij nood kende, werd hulp geboden.

Zijn leven was een leven van werkzaamheid, een leven van noeste vlijt. De woorden van de Bijbel: "Gij zult uw brood in het zweet van uw aanschijn eten," waren zijn wet en zijn levensregel.

De dood heeft zijn werk verricht, en een eindpunt gesteld aan dit lang en werkzaam leven. Maar toch zal hij voortleven bij God in eeuwigheid en ook in het

hart van hen die hem zo dierbaar waren op aarde, en hem immer dankbaar zullen blijven voor al hetgeen hij voor hen heeft gedaan en die voor hem zullen bidden.

Op het kerkhof, dat hofken waar zoveel zijner bloedverwanten en vrienden rustig samen liggen, en waar hij vroeger zo dikwijls het H. Sakrament vergezelde bij de maandelijks processie, wilde hij zijn laatste rust nemen.

Dierbare kinderen en kleinkinderen, de levenskrachten hebben mij verlaten: 'k heb ze vele jaren voor u gebruikt: 'k heb voor u gewerkt en gewroet heel mijn leven, vergeet mij nu niet in uw gebed, opdat God mijn ziel genadig ontvange. Wat zal ik immers van deze aarde meedragen? «Naakt ben ik op de aarde gekomen, naakt keer ik terug tot de aarde» (Job). Alleen de daden van mijn kristelijk leven zullen mij vergezellen.

Mijn geliefde dochter en schoonzoon, lange maanden was ik bij u het voorwerp van uw genegenheid en kinderlijke liefde. Gij hebt mij steeds verzorgd en vaders laatste levensdagen met medelijdende liefde verzacht. Een vader vergeet dat niet.

Mijn Jezus, barmhartigheid. (100 d. afl.)

Uw gebeden zijn een ware lufenis voor de ziel van onze duurzame overledene.

Wij danken U daarvoor van harte,

De familiën
DE MARTELAER
en DE MEYER.

DR. D'HOOGHE - BONTINCK OVERMERE